

PLACID

avagy JÁTSZMA A HALÁLLAL

A NEMZETI EMLÉKEZET BIZOTTSÁGA ÉS AZ ÜJ KÖZELEBB PRODUKCIÓ ÚJ ELŐADÁSA

Út, beszélgetés, harc, megbékélés hatvan percben.

– *Miért ragaszkodtok annyira az élethez, ti emberek?*
– *Mert az élet szép.*

Szereplők

Olofsson Placid: *Martinkovics Máté*

Halál: *Bezerédi Zoltán*

Írta: *Szabó Borbála*, írotárs: *Fehér Pörzse*

Rendező: *Bezerédi Bendegúz*

Jelmez, díszlet: *Fábián Eszter*

Zenei szerkesztő: *Bánki Mihály*

Hangmérnök: *Jánosi Gábor*

Kreatív producer: *Serfőző Krisztina*

Azoknak, akik még személyesen ismerhették, mint a és szimbólum, a fiatalabbaknak példa Olofsson Placid atya. Hosszú élete során megjárta a Gulag földi poklát, ahol azonban Isten kegyelmét is megtapasztalhatta. Szentül hitte: azt az életfeladatot kapta, hogy az embertelen körülmények között is tartsa a lelket a fogolytársaiban, ezért elmondása szerint a lágerélet minden szörnyűsége ellenére ő volt a „legboldogabb ember az egész Szovjetunióban”. „Összeálltunk hatan-nyolcan, és elhatároztuk: most azt fogjuk figyelni, hogy mennyi apró öröm ér bennünket a nap folyamán. Aztán este a vacsora előtt újra összejövünk, és aki többet tud elmondani, több apró kis örömet, az lesz a Jani, az lesz a győztes. Mint az olimpián, jött később a második forduló, ahol az előbbi győztesek versenyeztek, aztán a harmadik fordulóban volt az olimpiai győztes. Ezt sokszor megcsináltuk. Egyszer volt olyan olimpiai győztesünk, hogy egy nap tizenhét apró örömet mondott el. S azt mondta, hogy gyerekek, én ma nem tudtam szenvedni. Megkérdeztük: – Miért? – Azért – mondta –, mert ugye örökké lesni kellett az apró örömeket, és örökké mondogatni kellett, hogy el is tudjam mondani este mind a tizenhetet. Ez nem is olyan egyszerű!” (Placid atya visszaemlékezése)

Az előadás tizennégy éves kortól ajánlott.

